
UTREDNING KULTURMINNER

56465001

DETALJREGULERING OLSENS VERFT

Sammendrag

Utredningen er en del av plandokumentasjon knyttet til detaljregulering av Olsen Verft. Troms fylkeskommunen har stilt krav om utredning av kulturminner grunnet én Sefrak-registrert bygning i planområdet. Utredningen omfatter alle bygningene innefor planområdet og vurderer bygningens kulturminneverdi og eventuell vernestatus. Utredningen foreslår tre bygninger regulert til hensynsone bevaring kulturmiljø i reguleringsplanen.

Rapporteringsstatus:

- Endelig
- Oversendelse for kommentar
- Utkast

Utarbeidet av:	Sign.:
Milan Dunderovic	
Kontrollert av:	Sign.:
Gunnar Pedersen	
Prosjektleder:	Prosjekteier:
Milan Dunderovic	Roger Pedersen

Rev.	Dato	Beskrivelse	Utarbeidet av	Kontrollert av
01	23.02.2018	Utkast	Milan Dunderovic	Gunnar Pedersen

Innholdsfortegnelse

1	Metode og kriterier	4
2	Olsens Verft AS - Selskapets historie	7
3	Oversikt over bygningene i planområdet	8
3.1	Registrerte kulturminner	8
3.2	Sefrak-registeret	8
4	Bygningsanalyse	9
4.1	Beskrivelse av Bygning 1 – Kailager	9
4.2	Beskrivelse av Bygning 2 – Verksted	9
4.3	Beskrivelse av Bygning 3 – Gammelt verksted	11
4.3.1	Informasjon fra Riksantikvaren	11
4.3.2	Informasjon fra Nordreisa kommune	12
4.4	Beskrivelse av Bygning 4 – Pumpehus	18
4.5	Beskrivelse av Bygning 5 – Lager	19
4.6	Beskrivelse av Bygning 6 – Vinsjehuset	19
5	Konklusjon/ Anbefaling	20

1 Metode og kriterier

Objektene betydning som kulturminner vurderes ut fra åtte forskjellige vernekriterier. Kriteriene er ikke vektet innbyrdes, men skal hver for seg gi indikasjoner på hvilke forhold ved objektet som er av betydning for den samlede vurderingen som registrator kommer fram til.

Det er viktig å være oppmerksom på at man ikke uten videre kan beregne gjennomsnittet av de enkelte kriterier for å komme fram til en samlet vurdering av verneverdi.

Vurderingsnivåer som benyttes er:

- Svært høy verdi
- Høy verdi
- Middels verdi
- Lav eller ingen verdi

Vernekriterier

Følgende vernekriterier benyttes i kulturminneregistrering i forbindelse med kommunedelplan for kulturminner og kulturmiljøer:

- Aldersverdi
- Autentisitet
- Miljøverdi
- Representativitet
- Sjeldenhet
- Kunstnerisk/arkitektonisk verdi

- Kulturhistorisk verdi
- Tilstand

Alder

- Svært høy verdi (Objekter antatt oppført før 1775) (+++)
- Høy verdi (Objekter antatt oppført før 1775-1849) (++)
- Middels verdi (Objekter antatt oppført før 1850-1924) (+)
- Lav eller ingen verdi (Objekter antatt oppført før 1925 og senere) (+/-)

Objekter som er satt sammen av flere byggetrinn føres opp med alder etter det eldste byggetrinnet.

Autentisitet

Objekter som i stor grad har bevart opprinnelig hovedform, og som har beholdt opprinnelige eller tidlige bygningsdeler og detaljer, er autentiske. Kriteriet kan avgjøre valg mellom objekter av samme type, og får økende betydning med høyere alder på objektet.

- *Svært høy verdi* (objektet fremstår slik det ble oppført, eller slik det ble bygd om på et tidlig tidspunkt. De aller fleste bygningsdeler og detaljer er originale.)

- *Høy verdi* (objektet fremstår i hovedtrekk slik det ble oppført, eller slik det ble bygd om på et tidlig tidspunkt. En god del bygningsdeler og detaljer er originale. Objektet kan likevel ha fått senere endringer i form av tilbygg eller nyere bygningsdeler som i utførelse og form slutter opp om objektets karakter.)
- *Middels verdi* (objektets hovedkarakter og enkelte detaljer er bevart. Nyere bygningsdeler og detaljer kan avvike fra den opprinnelige karakteren.)
- *Lav verdi* (objektet har få eller ingen eldre bygningsdeler bevart. Kravet som settes til autentisiteten er størst for yngre objekter og settes noe lavere for objekter med høy alder. Hvis vurderingen av autentisitet tar utgangspunkt i en ombygging, må den nye fasaden ha verneverdi i seg selv for å kunne bli betraktet som autentisk.)

Miljøverdi

Begrepet benyttes når objekter ligger i sammenheng med andre verneobjekter, har oppsluttende betydning, og setter andre kulturminner inn i en riktig sammenheng, f.eks. som del av anlegg eller som nabobygning til et kulturminne.

- **Svært høy verdi.** Objektet er avgjørende for at naboobjekt(er) av høy verdi skal kunne fremstå i en (bygning)historisk korrekt sammenheng.
- **Høy verdi.** Objektet er av betydning for at naboobjekt(er) skal kunne fremstå i en (bygning)historisk korrekt sammenheng.
- **Middels verdi.** Objektet bidrar til at naboobjekt(er) fremstår i en (bygning)historisk korrekt sammenheng, men kan unnværes.
- **Lav verdi.** Øvrige objekter.

Representativitet

Noen hus er representative med hensyn til type, utførelse eller bruk, eller på grunn av lokal egenart. De representerer vanligvis en historisk hustype som er eller har vært vanlig på stedet. Her brukes tre vurderingsnivåer:

- **Høy verdi.** Objektet er en god representant for en bestemt type eller gruppe objekter.
- **Middels verdi.** Objektet hører med blant en bestemt type eller gruppe objekter, men har enkelte avvikende særtrekk.
- **Lav verdi.** Øvrige objekter. Ved vurdering av representativitet vurderes helhet og hovedform slik bygget fremstår i dag, sammenlignet med hvordan hustypen opprinnelig så ut. Det legges vekt på hovedform, og i mindre grad detaljer. Disse omfattes av autentisitet, se over.

Sjeldenhet

Et kulturminne kan være sjeldent når det gjelder type, utførelse eller bruk. Begrepet dekker to områder: Objekter som i dag er sjeldne, men som tidligere har vært utbredte, og objekter som var sjeldne på det tidspunkt de ble oppført.

- **Svært høy verdi.** Objektet er sjeldent i nasjonal eller regional sammenheng.
- **Høy verdi.** Objektet er sjeldent i kommunal/lokal sammenheng.
- **Middels verdi.** Objektet er relativt sjeldent i området.
- **Lav verdi.** Øvrige objekter.

Kunstnerisk/arkitektonisk utførelse

Noen objekter utmerker seg ved å ha spesielt høy arkitektonisk, kunstnerisk eller håndverksmessig kvalitet.

- **Svært høy verdi.** Objekter med svært høy arkitektonisk eller kunstnerisk kvalitet, på nivå med fremragende nasjonale og regionale byggverk fra den aktuelle perioden.
- **Høy verdi.** Objekter med høy arkitektonisk eller kunstnerisk kvalitet, og som hører med blant de beste eksempler på lokal arkitektur fra den aktuelle perioden.
- **Middels verdi.** Objekter som skiller seg ut fra vanlig, god byggeskikk med fasader og/eller utførelse som har høyere kvalitet enn det som var vanlig.
- **Lav verdi.** Øvrige objekter.

Kulturhistorisk verdi

Noen få hus og steder er knyttet til spesielle begivenheter eller personer, eller de har en plass i den lokale historiefortellingen. Bygninger med identitets- eller symbolverdi kommer også inn under dette kriteriet. Det gjelder objekter som vekker minner og representerer referanser for større grupper av mennesker, eller markerer tilhørighet til et område.

- **Svært høy verdi.** Objekter knyttet til historiske personer eller hendelser av stor nasjonal eller regional betydning. Det vil også gjelde objekter som gjennom sin posisjon i lokalsamfunnet er "allemannseie", eller som har stor identitetsbetydning på nasjonalt eller regionalt nivå.
- **Høy verdi.** Objekter knyttet til historiske personer eller hendelser av stor lokal betydning. Dette vil også gjelde objekter som er en viktig del av lokalsamfunnets identitet.
- **Middels verdi.** Objekter som har en viss betydning som formidlere av lokal historie eller er knyttet til personer av en viss betydning for lokalsamfunnet. Dette vil også gjelde objekter som har en viss symbol- eller identitetsverdi for lokalbefolkningen.
- **Lav verdi.** Øvrige objekter.

Tilstand

Den tekniske tilstanden gjør at noen objekter er mer egnet for vern enn andre tilvarende objekter. Kriterier brukes først og fremst for å skille mellom kulturminner av samme type og verdi, men hvor den tekniske tilstanden kan være forskjellig. Vurdering av tilstand skjer kun av en overfladisk karakter. Det foretas ikke en nærmere tilstandsvurdering.

Her brukes tre vurderingsnivåer:

- **Høy verdi.** Objekter som er i akseptabel stand, eller som har forfall av overfladisk karakter.
- **Middels verdi.** Objekter i forfall, men hvor det er praktisk og/eller økonomisk mulig å sette objektet i stand.
- **Lav verdi.** Objekter som ikke kan reddes uten betydelig innsats, og hvor istandsettingen vil måtte skje på bekostning av kulturverdiene.

Samlet vurdering

Delvurderingene (enkeltkriteriene) gir et inntrykk av hva som vektlegges i den totale vurderingen av objektet. Totalinntrykket skal sammenfattes skriftlig i en samlet faglig vurdering.

De åtte enkeltkriteriene vektlegges forskjellig. En kan derfor ikke "summere" verdien av de enkelte kriterier for å beregne en samlet vurdering. Delvurderingene er likevel nyttige for å sikre at alle forhold ved objektet er vurdert.

- Svært høy verneverdi
- Høy verneverdi
- Middels verneverdi
- Lav verneverdi

I merknadsfeltet er det gitt en utdypende begrunnelse.

2 Olsens Verft AS - Selskapets historie

Olsens verft er et skipsverft og mekanisk verksted som utfører bygging av arbeidsbåter til oppdrettsnæringa. Verftet tilbyr også ombygging og reparasjon av fiske- og oppdrettsbåter samt klassing av fiskebåter. Firmaet ble stiftet i 1923 av Peder Olsen.

Firmaet ble først opprettet og hadde sine lokaler ved Eggeneset i bunnen av Bakkebyfjorden. Noen få år etter flyttes virksomheten til dagens lokalitet. Firmaet har vokst organisk i takt med økt produksjon og størrelser på båter. De store utbygningene skjedde på 1950-, 70- og 90-tallet, samt de første årene på 2000-tallet.

De opprinnelige byggene og strukturen kan vi ikke se spor av. De ble revet allerede på midten av 1900-tallet. Spor som er registrert etter virksomheten er fra midten av 1900-tallet og frem til vår tid.

Olsens Verft AS var i utgangspunktet tradisjonell familiebedrift. Nå drives verftet av Helge J. Olsen, som er 3. generasjon. Verftet ble omgjort til AS i 1993. Firmaet har 8 ansatte.

3 Oversikt over bygningene i planområdet

Det er totalt ni bygninger i planområdet som omfattes av denne rapporten. Flere av bygningene er sammensatte i forhold til form, materialbruk og funksjon. Det gjelder særlig dagens produksjonslokale for verftet (bygning nr. 2). En av bygningene som tilhører komplekset er skilt ut på grunn av sin historie og utforming (bygning nr. 3)

Oversiktsliste:

1. Kailager
2. Verksted
3. Gammelt verksted
4. Vinsjehus 1
5. Lager
6. Vinsjehus 2
7. Pumpehus

3.1 Registrerte kulturminner

En av bygningene innenfor planområdet er Sefrak-registrert. Bygningen er i denne rapporten omtalt som gammelt verksted (bygning 3). Registreringen er en av årsakene for denne rapporten.

3.2 Sefrak-registeret

SEFRAK er et landsdekkende register over eldre bygninger og andre kulturminner i Norge. Navnet er en forkortelse for Sekretariatet For Registrering Av faste Kulturminner, som var navnet på den institusjonen som påbegynte arbeidet med registeret. I dag ligger ansvaret for registrering og vedlikehold av data hos Riksantikvaren. Alle bygninger fra før år 1900 ble registrert, foruten ruiner og en del andre kulturminner. I Finnmark ble grensa for innføring i registeret satt til året 1945. Det at et hus er registrert i SEFRAK gir det ikke automatisk vernestatus, og legger heller ikke spesifikke restriksjoner på hva som kan gjøres med det. SEFRAK-registeret sier ikke noe om objektenes verneverdi.

4 Bygningsanalyse

4.1 Beskrivelse av Bygning 1 – Kailager

Bygningen ble oppført på 1990-tallet og har funksjon som lagringsplass. Lageret er bygd i rødmalt liggende trepanel. Fasaden har to vinduer på østsiden og to dører på vestsiden. De andre sidene er lukket. Vinduene har hvite karmen, mens dørene er i samme farge som bygningen – rød. Dørene har stående panel og danner kontrast til fasadens liggende panel.

Bygningen har et pulttak tekket med bølgeblekk.

4.2 Beskrivelse av Bygning 2 – Verksted

Bygningen er sammensatt av flere bygninger i ulike materialer. Bygningen er bygd opp trinnvis over flere tiår. Det kommer til uttrykk i bygningens fasade og ulike materialer. Fasadene avspeiler sin samtid. Den eldste delen er fra 1950-tallet, mens den siste delen er ca. 10 år gammel.

Den eldste bygningen i dette sammensatte komplekset er fra 1950-tallet. Det var opprinnelig et bolighus som ble bygd i gjenreisningsperioden.

Bygningen har beholdt mye av de opprinnelige elementene som gjenkjenner et bolighus fra etterkrigsperioden. Siden huset er en del av større kompleks er det bare to fasadesider som er synlig – mot sør og øst.

Fasaden er bygd av stående panel med møne mot sør. Saltak er dekket med blikk og undertak i tre. Det er fire rektangulære vinduer, to i hver etasje. Vinduene er moderne, uten sprosser og utsmykkingsdetaljer.

Fasaden mot øst er åpent trapperom med overbygg og vindskjerm mot nord og øst. Trapp i strekkmetall går opp til andre etasje. Overbygget har flattak.

Bygningen har vært både bolighus og brukt etter behov for verftet. For tiden er ikke bygningen i bruk og begynner å bære preg av forfall.

Vinduene har hengsler i øverste rammet. Noe utradisjonell måte å sette opp vindu.

Fasaden i nord viser hvor sammensatt denne bygningsdelen er. Det er tre bygninger som er forskjellige i materialbruk, størrelse og fasadeartikulasjon. Bygningsfasaden er hovedsakelig lukket. Den eldste delen er i betong og tre, mens de andre delene er har fasade i blikk. Kun den nyeste delen har vinduer i andre etasje hvor arbeidere har garderobe og pauserom.

Den midterste delen av bygningen er den høyeste delen, med saltak og møne i nord-sør retning. De andre to bygningene har pulttak som er forlengelse av saltaket, slik at de tre bygningene danner en helhet.

Tross bygningenes ulikheter i materiale, utforming og alder har bygningene en felles funksjon som verksted og lager for verftet.

4.3 Beskrivelse av Bygning 3 – Gammelt verksted

Kildeinformasjon for utredning av denne bygningen er basert på Sefrak-registrering som er tilgjengelig på Riksantikvarens nettside og informasjon tilsendt fra Nordreisa kommune, samt intervju med daglig leder og eier av Olsens Verft AS, Helge Olsen.

4.3.1 Informasjon fra Riksantikvaren

Utsnitt fra Riksantikvarens nettjeneste Sefrak-registeret. Det er flere bygningen i området som er Sefrak-registrert, kun en innenfor planområdet – markert med rød ring.

Fakta: Bygninger før 1900 (Sefrak)

Navn	Båtbyggerhall, Lafteren, Bakkeby
Kommune	Nordreisa
Fylke	Troms
Bygningstype	Annen industribygning
Opprinnelig funksjon	Verksted, slipp
Nåværende funksjon	Verksted, slipp
Tidfesting	1900 tallet, andre kvartal
SEFRAK-nummer	1942-0011-005
Bygningsnummer	192187508
Opprinnelig sosialt miljø	Bedriftsherre

Dataene hentes direkte fra Riksantikvarens [SEFRAK-register](#).

4.3.2 Informasjon fra Nordreisa kommune

Det er veldig lite informasjon om bygningen i kommunens arkiv. Matrikkelen viser informasjon om alder, funksjon og konstruksjon uten detaljert informasjon.

Bygningen er oppført under krigen av okkupasjonsmakta. Den hadde opprinnelig funksjon som verksted og slipp. I følge eier av Olsens Verft var bygget opprinnelig bygd som verksted. Etter flytting av bygningen i 1951 ble den brukt som verksted og slipp.

I matrikkelen er bygningen registrert som frittstående på en murkrans, med jordgulv og saltak.

Sefrakminne	
1942 11 5	
Tilknyttede bygninger	
Bygning	192187508
45. Objektnavn	
Navn	BÅTBYGGERHALL, LAFTEREN, BAKKEBY
48. Lokalt navn	
Navn	STORSKURET
12. Opprinnelig funksjon	
Merknad	BÅTBYGGERHALL, VERKSTED
883	Verksted, slipp
13. Nåværende funksjon	
883	Verksted, slipp
14. Opprinnelig sosialt miljø	
23	Bedriftsherre
15. Forhold til andre minne	
5F	Selvstendig, frittstående
16. Fysisk miljø	
22	Industristred
17. Konstruksjon underbygning	
Merknad	MURKRANS
16	Grunnmur. Betong
18. Utrytelse kjeller/underbygning	
11	Grunnen oppfylt. Jordgulv
19. Konstruksjon yttervegg	
Merknad	BRÅKKEFLATE
17	Bindingsverk
20. Fasadeledning	
10	Ingen kledning utenpå konstruksjonen
21. Takform	
11	Vanlig saltak
22. Taktekkingsmaterialer	
Merknad	BØLGEBLIKK PÅ TILBYGG
71	Papp
23. Etasjetall	
1	Hus i 1 etasje
24. Hovedmål	
Lengde	1800
Bredde	1100
28. Tidfesting/byggeår	
192	1925-1949
Merknad	OPPFØRT AV DEB TYSKE OKKUPASJONSMA...
29. Tilbygging/ombygging	
193	1950-1974
30. Flytting	
Merknad	1951
193	1950-1974
2. Fotohensvisninger	
41. Byggherre	
Merknad	DIE DEUTCHE WEHRMACHT

Bildeutsnitt av matrikkeldata fra Nordreisa kommune.

Matrikkelen fra kommunen og befaringen viser at bygningen består av to deler – hoveddel med saltak og tilbygg med pulttak.

Saltaket er i tre med taktekkning i takpapp, mens pulttaket er i blikk. Registrering og intervju med daglig leder av Olsens Veft AS viser at bygningen har blitt utvidet/påbygd i to omganger. Den første utvidelsen fant sted 1960/61. Den andre utvidelsen skjedde på 1970-tallet.

Den første utvidelse var påbygg for å utvide rom for verksted. Gavlveggen på baksiden avdekker utvidelsen av bygningen som skjedde da. Den opprinnelige fasaden er bygd i låvepanel, mens tilbygget har tømmermannspanel. Begge paneltyper er stående panel. Tømmermannspanel er vanlig kledning for hus som går tilbake til 1600-tallet. Paneltypen ble veldig utbredt i etterkrigstiden. Den gangen ble det brukt bord uten profilering, noe som også er tilfellet for verkstedbygningen.

Langsiden til påbygget har alle elementer som tyder på at den opprinnelige langsiden ble gjenbrukt og flyttet ut. Panel og vinduer er de samme som på den opprinnelige langsiden på motsatt side.

Alle vinduer på bygningen har lik form. Det er mest sannsynlig opprinnelige vinduer fra da bygningen ble oppført. Vinduene er lange, todelte vinduer med rektangulære rammer overfor hverandre. Rammene er delt i liggende ruter delt av sprosser – to rammer hver med 2x3 ruter.

Vinduene har over- og bunnkarm i veldig enkel utførelse uten detaljer, og er i flukt med fasadeveggen.

Dessverre tilstanden på hele objektet er veldig dårlig. Bygningen er dårlig vedlikeholdt. Malingen er tørket ut. Flere steder er det synlige skader i panelet. Bord er enten knekt eller begynt å falle av. Flere av

vinduene har synlige skader i form av knuste glass. Vindusrammene, som mest sannsynlig var hvite har tørket ut og malingen er forvitret. Det er tydelige spor etter rust som smitter fra spiker i vindusrammene.

Vinduene og fasaden er i dårlig forfatning.

Under utvidelsen på 1970-tallet ble bygningen forlenget for å kunne ta inn større båter. Gavlsiden mot havet ble flyttet lengre ut mot sjøkanten. Langveggene og taket ble påbygd.

Utvidelsen er synlig på fasaden siden panelet endrer sin karakter. Den opprinnelige delen har fasade i stående panel – låvepanel. Det betyr at veggen er bygd opp av enkel bordkledning satt kant i kant. Bordene er rettkantet, og det er sprik mellom dem på grunn av at bordene tørker ut. Enkel bordkledning brukes ved låver, naust og liknende bygg.

Utvidelsen er synlig på fasaden. Den opprinnelige delen av bygget og påbygget har to ulike paneltyper. Både bredde og retning på panelene påviser utvidelse fra 1950-tallet.

Panelbordene på den nye delen er liggende, bredere og overlapper hverandre –liggende supanel. Det er den eldste form for kledning kjent fra middelalder. Supanel kommer fra ordet *sú* – avledet av ordet *sýja* som betyr

å sy. Et slikt panel egner seg godt i fuktig og værhardt klima. Andre benevnelser for supanel er vestlandspanel siden det har vært et kjennemerke for byggeskikk på Vestlandet.

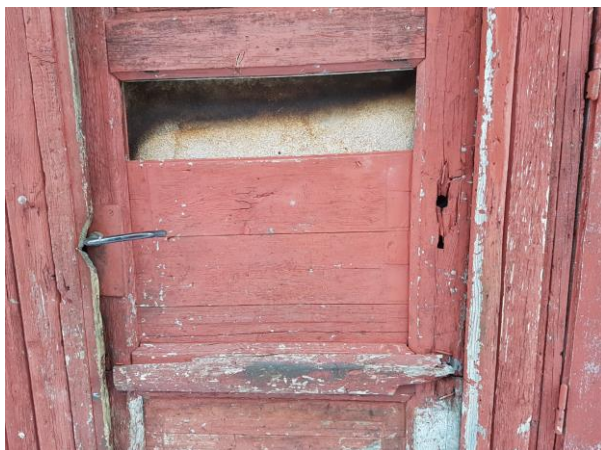
Stående panel på baksiden, gavlsiden, har to forskjellige karakter. Opprinnelig panel er låvepanel. Påbygget er bygd i tømmermannspanel.

Påbygningen på 1950-tallet økte funksjonalitet til bygget. Den opprinnelige fasaden ble flyttet ut og gjenbrukt i påbygget.

Grunnarealet ble økt og påbygget ble brukt som verksted, mens den eldste delen av bygningen ble brukt som verkstedhall/båtbyggeri med slipp. Trebåter ble bygd helt frem til 1980-tallet.

Mye av verftets produksjon har foregått i bygningen, men bygningen blir mindre aktuell med årene på grunn av økning i båtstørrelse og krav til moderne produksjon.

På sørveggen på påbygget er det en panelt dør som mest sannsynlig var er fra tiden da bygningen ble til. Den har en vriderklinke som mest sannsynlig har blitt flyttet fra den ene til den andre side av døra.

Håndtaket er flyttet, det gamle nøkkel- og håndtakhullet er fortsatt synlig. Panelbordet er skåret til slik at håndtaket kan vris.

Saltaket på bygningen består av forskjellige materialer. Langs nordsiden er det det synlig undertak i tre, tekket med takpapp. På sørsiden har tilbygget blikktak som har begynt å ruste i kantene.

Langsiden mot sør. Opprinnelig vindu og panel og blikktak fra 1950-tallet.

Takstolene og undertaket på nordsiden bærer preg av slitasje.

Takstoler i tre er synlige på begge langsiden. Takstolene viser stor grad av slitasje som er forårsaket av kombinasjon av vær og dårlig vedlikehold. Denne tilstanden preger store deler av bygningen i meget stor grad.

Blikktaket og takstolene på sørsiden (påbygget). Skriften på blikktaket avdekker produksjon i Storbritannia og eksport til Trondheim, mest sannsynlig rett etter krigen.

Gavlsiden mot sjøen har en todelt port i metallplater som overlapper hverandre urytmisk. Porten omfatter mye av gavlsiden fra grunnmuren. Åpningen mellom grunnmuren er ikke tildekket. Over porten er det en åpning som kunne hatt forskjellige funksjoner.

I følge Helge Olsen var den første slippet laget av tømmerstokker. I siste kvartal av 1900-tallet ble stakkene erstattet av jernskinner som brukes også i dag.

Verksted-påbygg fra 1970-tallet.

Bygningen har i ettertid blitt avstivet med metallkonstruksjon i tak og vegg for å tåle påkjenning av vær og klima. Metallkonstruksjonen er åpen. Bygningen har fått betonggulv, mest sannsynlig på 1970-tallet i forbindelse med oppgradering av slippet. Taket er også etterisolert fra innsiden. Isolasjon bærer preg av slitasje.

Taket og veggene er forsterket med metallbjelker og pilarer.

4.4 Beskrivelse av Bygning 4 – Vinsjehus 1

Bygningen oppført på begynnelsen av 2000-tallet. Det er et pumpehus som er plassert tett mellom bygningene. Grunnmuren er i plasstøpt betong, mens resten av fasaden er i liggende falset trepanel. Saltak er tekket med blykk, mens mønen er markert med hvitmalt trebord. Bygningen er godt vedlikeholdt.

4.5 Beskrivelse av Bygning 5 – Lager

Lagerbygningen ble oppført på 1970-tallet. Den er sammensatt av forskjellige materialer. Gavlveggen i nord er bygd i liggende enkelfalset trepanel. I veggen er det en dør og skyveport. Døren er inkorporert i porten og markert med hvit omramming. Resten av gavlfasaden er i rød farge. Mønet er markert med hvitmalte trebord. Taket er tekket i bølgeblekk.

Langsiden er uten vinduer og er bygd opp av blikkplater i blått og gul farget pleksiglass. Bygningen gir et ganske anonymt uttrykk til tross for størrelsen og plasseringen i landskapet.

4.6 Beskrivelse av Bygning 6 – Vinsjehus 2

Vinsjehuset ble oppført i 1973. Plassering av bygningen har sammenheng med slippene som er oppført på 1970-tallet i området nedenfor bygning 3 - verkstedbygningen. Vinsjehuset er plassert bak verkstedbygningen og trekker opp båter i slippene som er ved siden av slippene som er knyttet til i verkstedbygningen.

Vinsjehuset er i meget dårlig tilstand. Det har ingen vinduer, kun åpninger i fasaden. Fasade i stående låvepanel. Treverket er slitt og dårlig vedlikeholdt. Saltaket var dekt med snø på befaringsdagen. Det er meget sannsynlig at taket er i like dårlig tilstand som resten av bygningen. Taket er mest sannsynlig tekket i bølgeblekk. Metalpipa som stikker opp fra taket er rusten og vitner om den tekniske tilstanden til bygningen. Store snømengder har vært til hinder for å få innsyn i alle bygningens fasader.

Vinsjehuset ble oppført i 1973, ifølge muntlig kilde.

4.7 Beskrivelse av Bygning 7 – Pumpehus

Bygningen oppført på begynnelsen av 2000-tallet. Pumpehuset har mange likhetstrekk med Vinsjehus 1 – fasaden er i liggende falset trepanel, saltak tekket med blikk, mønen er markert med hvitmalte trebord. Bygningen er godt vedlikeholdt.

5 Konklusjon

Vurdering av verneverdier er gjort ved hjelp av vurderingsnivåer. Hver av verneverdier er vurdert i henhold til vurderingsnivåer:

- Svært høy verdi (++++)
- Høy verdi (+++)
- Middels verdi (++)
- Lav eller ingen verdi (+)

Bygningene er nummerert i henhold til figur 1 og analysene i denne utredningen.

	Alder	Autentisitet	Miljøverdi	Representativitet	Sjeldenhet	Arkitektonisk verdi	Kulturhistorisk verdi	Tilstand
1	+	++++	++	++++	+	+	+	++++
2	+	+++	++++	++++	+++	+++	+++	+++
3	+	+++	++++	++++	++++	+++	++++	+
4	+	++++	++	++++	+	+	+	++++
5	+	++++	++	++++	++	+	+	++++
6	+	++++	+++	++++	+++	+++	++	+
7	+	++++	++	++++	+	+	+	++++

Vurdering av verneverdier

Matrisen viser en tidsfestning av bygningene i en tidsperiode på ca. 60-70 år – fra 1940-tallet til vår egen tid. Ingen av bygningene er sjeldne i nasjonal sammenheng. Alle bygningene er representative for sin type og bruk. Tre av bygningene skiller seg ut grunnet sin miljøverdi og sjeldenhet. De mest miljøverdige bygningene er også de som er de mest sjeldne og har stor kulturhistorisk verdi – bygning 3 og en del av bygning 2. Bygningene er relativt sjeldne i lokalt miljø og representerer en bredde i arkitektoniske utforminger. Deres arkitektoniske verdi er av betydning for lokal arkitektur fra den aktuelle perioden. Dessverre de samme bygningen er de mest forfalne på verftet.

Alle bygningene tilsammen bidrar til å danne et miljø. De fleste av bygningene er gode representanter for bygningsstil fra sin samtid.

Flere av bygningene har blitt påbygd og endret gjennom tiden. Flexibilitet har vært helt nødvendig for å tilpasse produksjon til krav som stilles til et verft. En slik flexibilitet har formet bygningsmiljøet.

Tre av bygningene kan være aktuelle for bevaring, men deres tekniske tilstand er meget dårlig. Bygning 3 og 6, samt den eldste del av bygning 2 er gode representanter for arkitektur fra sin samtid. Derfor foreslås de til bevaring i reguleringsplan. For de tre bygningene anbefales at hensynssone knyttet til bygningene følger deres ytre bygningslinje. Alle tiltak må godkjennes av antikvariske myndigheter.

UTREDNING KULTURMINNER
FEIL! DET ER INGEN TEKST MED DEN ANGITTE STILEN I DOKUMENTET.
FEIL! DET ER INGEN TEKST MED DEN ANGITTE STILEN I DOKUMENTET.
FEIL! DET ER INGEN TEKST MED DEN ANGITTE STILEN I DOKUMENTET.